

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК ГОДИНА XVII

ВАЉЕВО
БРОЈ 2606 АВГУСТ 2006 ГОДИНЕ

СРПСКИ РАДИКАЛИ У ВАЉЕВУ-ДОМАЋИНСКА КУЋА

КАКАВ ДОМАЋИН, ТАКВА И КУЋА

•КО ЈЕ ДОМАЋИН У РАДИКАЛСКОЈ КУЋИ
У ВАЉЕВУ?* ЧЕМУ ВАЉЕВЦИ ДА СЕ
НАДАЈУ?* О ТОМЕ ГОВОРИ др ДОБРИВОЛЕ
ГРУЛИЧИЋ, ПРЕДСЕДНИК ОО СРС ВАЉЕВО

Ко је др Добривоје Грујичић,
кога сви који га познају зову
„др Доца или само Доца“?

Рођен је у селу Ђурђевац, у околини Ваљева у сеоском домаћинству. Брата Боривоја и Добривоја одгајише отац Милорад и мајка Борка. Као што је то обичај код сваког Српског домаћина један син остале да се бави пољопривредом, док другог дадоше на даље школовање. Млађи, Добривоје, би определјен за школовање. Осмогодишњу школу завршио је у селима Пауне и Рајковић. Како је био добар ученик наставио је школовање у Ваљевској гимназији. Ту је имао прве проблеме, јер није хтео да постане члан омладинске организације у школи. Студирао је медицински и стоматолошки факултет, Преко петнаест година запослен је на хируршком одељењу Ваљевске болнице. Специјалиста је опште хирургије. Ожењен супругом Зорицом.

Како Ви да се нађете
у Српској радикалној странци?

То је традиција моје породице, Мој деда Драгомир, кога ја нисам запамтио, био је угледан домаћин у то време. Стрељан је 1941. године као члан Радикалне странке. Моја бака, Даринка, још као детету доста ми је причала о деди Драгомиру, Радикалу. Од раног детињства, по угледу на деду, био сам усмерен ка радикалској идеји, али нисам имао где то да испољим јер је тада био једнопартијски систем. Због тога нисам хтео да

будем члан ниједне организације, па чак ни омладинске, због чега сам као ћак имао проблеме.

Српска радикална странка у Ваљеву започиње свој други живот крајем осамдесетих година прошлог века. У том периоду доласци у Ваљево др Војислава Шешеља и његова јавна иступања, код многих су на разне начине побудили осећај националног бића који свако носи у себи. Тај осећај припадности свом народу, љубав према коренима и традицији је нешто што сви људи осећају и поносе се тиме. Ја сам то од детињства осећао, а тада могао и да слободније испољим.

У првој половини деведесетих година постајем званично члан Српске радикалне странке. Због својих великих професионалних обавеза, нисам могао да се више посветим активнијем раду у политици, тј, страначким активностима.

Од када сте активни као политичар и функционер Српске радикалне странке?

Своје политичко ангажовање и функцију у странци, не доживљавам као привилегију. Одборник сам у СО Ваљево око две године, а председник Општинског одбора Српске радикалне странке за општину Ваљево од маја прошле године. Морам да напоменем да сам пре свега лекар, а онда и Радикал. Посветио сам се свом позиву хирурга,

који је врло тежак, одговоран и напоран. Изабрао сам овај позив да бих помагао људима у невољи, јер на хирургију Ваљевске болнице људи не долазе по жељи, већ због озбиљних проблема.

Свој политички рад доживљавам као и рад у хируршкој сали. То је непрестана борба да се помогне пациенту, односно кроз активности у странци да се помогне народу да боље живи, јер то заслужује. Напомињем да као појединац, без помоћи својих сарадника и колега, не бих могао урадити ништа. Само заједничким радом и залагањем, како чланова, тако и симпатизера Српске радикалне странке можемо да остваримо добар резултат. Осећам се као домаћин у кући, као први међу једнакима, онај који треба да води, а и да највише ради. Својим осталим укућанима, а сразмерно њиховим могућностима, дужан сам да поделим послове које они треба да ураде квалитетно и савесно за добрбит свих нас, као и осталих у нашем крају. Ако се једно домаћинство добро води, а постоји слога у кући, успех не може изостати и долази сам по себи.

Да ли је у Вашем домаћинству било проблема, ако јесте како су решавани?

У Српској радикалној странци, као и свугде, долазило је до проблема, пропуста и неспоразума. Трудио сам се да као домаћин и најодговорнији у нашој кући, уз помоћ осталих чланова наше велике породице превазиђемо те проблеме.

Мој став је недвосмислен. Нико не може себе покушати да стави изнад страначких интереса и да одступи од начела и Програма Српске радикалне странке. Сматрам као частан човек, док се налазим на овом месту као најодговорнији за рад Српске радикалне странке у Ваљеву, трудићу се да своје обавезе којих сам се прихватио урадим максимално квалитетно и савесно. Али морам истаћи да мој рад неће донети очекиване резултате, ако на правим местима не буду прави, квалитетни и стручни људи који ће својим радом и залагањем допринети сигурном успеху Српске радикалне странке у целини.

У појединим тренутцима, као новоизabrани члник Српске радикалне странке у Ваљеву, схватио сам да се у неким ситуацијама морам поставити као директор предузећа. На таквом месту понекад сам морао да покрећем иницијативе за доношење одлука које нису по вољи свима, а и мени су лично тешко падале. Једино, верујем да сви ми окупљени око заставе Српске радикалне странке смо ту због тога што верујемо у ту идеју и Српски народ, за њу ћемо се борити до kraja. Ако је неко дошао у наше редове ради личних интереса, њему сигурно није место међу радикалима.

Шта је Ваша порука грађанима ваљевског kraja?

Сигуран сам да Српска радикална странка има снагу и вољу да се бори до kraja против корупције и криминала, да се бори за Српски народ, грађане Ваљевског kraja, за лепшу будућност младих, богатији живот у нашој Србији. Ми морамо да схватимо једно, да само радом у овој богатој земљи можемо створити сами себи оно што нам треба за нормалан и достојан живот сваког човека. Европа нам неће ништа поклонити, већ ако може само узети. Тако мисли др Добривоје Грујићић, председник Општинског одбора Српске радикалне странке за општину Ваљево.

Док смо водили овај разговор, телефон нас је прекидао десетину пута. Зову људи, бивши, будући пациенти, родбина, познаници и они који га не познају, сви слободно, без устручавања питају нешто што их мучи или им треба помоћ, а ту је увек и дању и ноћу неуморни „њихов др Доца или само Доца“.

После завршеног телефонског разговора, кад је успешно некоме решио проблем, због чега је тај звао „свог др Доцу“, а то се скоро увек тако завршава, могла се на лицу „њиховог или народног Доце“ видети скоро неприметна прга задовољства, јер је некоме помогао. Он се определио да тако живи и чини свом народу добро, јер је то чинио и његов деда Драгомир- Радикал.

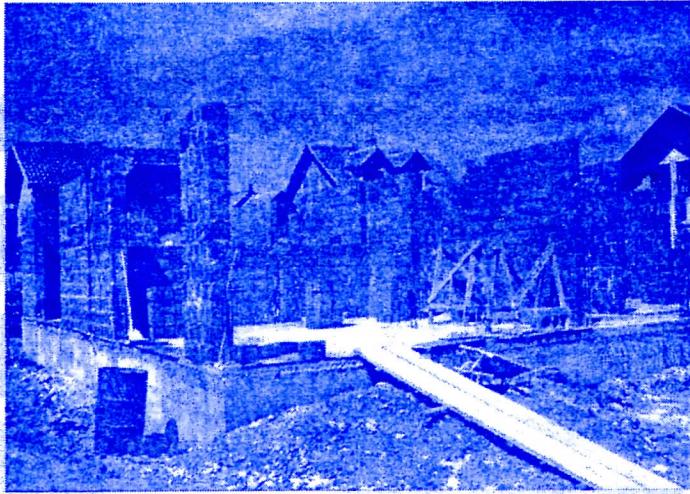
Разговарао: ПОПОВИЋ ДРАГАН

„ОСА“ ГРАДИ СТАНОВЕ

Једино јавно предузеће које воде Радикали у Ваљеву је ЈП „Општина стамбена агенција“. Поред много проблема и опструкције, ово предузеће је кренуло са градњом станова у оквиру СИРП Програма, односно Програм становаша и трајне интеграције избеглица и рањивих група становништва са територије општине Ваљево.

Од 03.04.2006. године, када је на дужност вршиоца дужности директора именована Зорица Перић, ЈП „ОСА“ је постигла изузетне резултате. У року од четири месеца, ово предузеће које броји седам запослених, успело је да распише тендер за избор извођача радова, да проведе целокупну законску процедуру и да крене у градњу на две локације и то: „Ново насеље“ где се гради једанаест станова и „Насеље Сретен Дудић“ у коме ће у првој фази бити изграђено двадесет и четири стана. ЈП „ОСА“ је друга, од укупно седам стамбених агенција, која је кренула у градњу станова у оквиру СИРП Програма и поред отежаних услова јер се ради на две локације, што у другим градовима није случај.

Истовремено се ради на припреми локација за другу фазу градње за четрдесет и једну стамбену јединицу, на припреми докумената за расписивање конкурса за одабир корисника станова СИРП

тако Европа „тражи“, да тако мора бити ако хоћемо да „идемо“ у Европу.

Онда нам доведоше парче Европе кроз „чувену“ чарапану, а сад ево и „Горења“ из „Европског“ Велења, милина једна. Дадоше чувари демократије земљу у центру Ваљева под закуп на 99 година „Горењу“ за тричавих 50 милиона динара, а за комунално опремање и уређење поменуте локације утрошише скоро два пута толико. Зашто да не, није то њихов новац, већ свих грађана Ваљева, пореских обvezника, новац из буџета.

И раднике су примали, али само оне до тридесет пет година старости, оне које могу најбоље да искористе у процесу израбљивања. Плате су по обећању „европске“, само им се изгледа негде успут изгубила једна нула, и то она на крају износа, те тако остале целих 150 евра. Шта да се ради, ко ради тај и греши.

Е па ако је и од Европе, много је.

ЗОРИЦА ПЕРИЋ

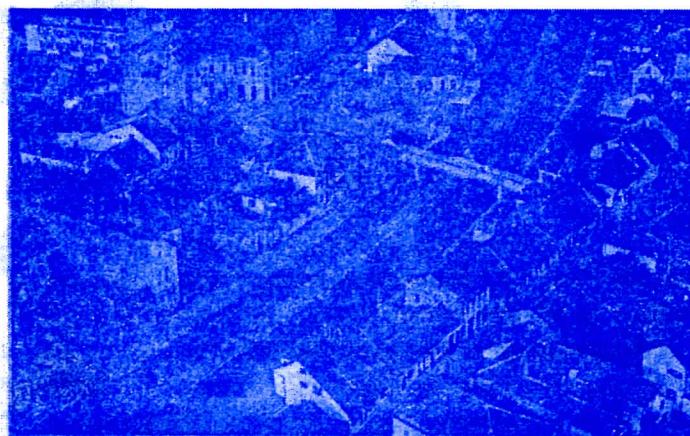
Г-17+ прикрива трагове

Последња дешавања и атмосфера која је владала око најновије фарсе тзв. „говора мржње“, сведоче о чињеници колико се интересна група окупљена у форми политичке партије под називом Г-17+ нашла у паничном страху, страхујући од неминовног доласка српских радикала на власт у Србији. Свесни су да ће доласком једне поштене и честите, домаћинске власти пред очи јавности, на видело изаћи сав криминал, корупција и лоповлук којим су чувени „експерти“ на челу са Млађаном Динкићем оштетили и покрали Србију и српски народ за милијарде евра и упропастили банкарски и привредни систем земље. Србе као пореске обвезнике довели су на руб егзистенције увођењем пореза на све и свашта, а једино што је остало неопорезовано у овој држави је ваздух...

Налазе се они у страху и паници, јер знају да ће им српски радикали и српски народ одузети све што су незаконито стекли и да ће завршити на прописаним местима за људе те струке, у затворима. Тамо им је место, јер док је народ сиромашио и гладовао, они су се богатили на леђима истог тог народа. Није било давно, али заборављамо врло брзо и не желимо да се сећамо оружаног упада у Народну банку, гашења већине домаћих банака, узурирање Националне штедионице, сарадње са Вуком Хамовићем и Војином Лазаревићем, тајкунима познатим по афери „струја“. Затим, Дејан Симић, човек који је ухваћен са кофером и 100.000 € у њему, намењеним ко зна за кога. Власти одрадиле посао, ухапсиле лопова, а онда они који држе и нож и погачу-јер власт је власт, наградише га за претрпљени страх и оде човек за саветника Гувернера Народне банке

ЕВРОПА У ВАЉЕВУ

Обећаше „љубитељи“ демократије још 2000.-те године благостање, велике плате, иностране инвестиције, све, само да они дођу на власт. Ево већ шест година „уживамо“ у благодетима њихове демократије.

Позатвараше нам све фабрике, изјурише народ на улице, од радника и службеника направише надничаре и сиротињу, уличне продавце и дилере, створише јад и беду, све уз објашњење да

Србије. Што си рекао наш народ „разуме се у паре“... Општи закључак: Где је било паре, ту је било кадрова Динкићеве банде.

Овој групацији припада и наш ваљевски „стручњак“, др Александар Гајић, шеф овог оркестра у Ваљеву, вечити кандидат за специјализацију. Наш ваљевски „стручњак“ мисли да је доволно што се самим учлањењем у ову назови странку, стекне звање експерта. Обзиром да ће до пензије вероватно специјализирати, можда му пензија у том смислу буде већа.

И обзиром на све горе изнето, а по систему „бацања прашине у очи“ ова лоповска банда сmisлила је како ће бар на тренутак покушати да скрене пажњу народа са своје бруке, па у том смислу ето новог гесла: „Ако не можеш да их победиш, поготово на изборима, онда их забрани“. Негде мора да је та српска политичка боранија прочитала да је неки Давид негде праћком оборио неког Голијата и увртела себи у главу да то може и она... Само, мучи ме једна ствар! Када се једном човеку напрасно помрачи ум, преко ноћи, медицина то препознаје као случај напрасно полуделог човека, човека који је прсао или кратко речено одлепио. Када полууди читава једна групација, претпостављам да се може применити аналогија и такво стање назвати колективним лудилом.

Симптоми су следећи: исколачене очи када виде народног посланика Српске радикалне странке, Зорана Красића затоворницом Народне скупштине, pena на устима када крену на реплику.. по томе ћете их препознати. Такви полууди помислили су да ће акцијом прикупљања потписа широм Србије моћи да забране Српску радикалну странку. Обзиром на тренутно стање рејтинга нас српских радикала, ми им свесрдно предлажемо да забране половину Србије. Можда би требало да уведу неку нову „Сабљу“, али обзиром на њихов ментални склоп, ја бих им препоручила да овај пут акцију назову „Буздован“ или „Маљ“, рецимо. Јер, потписа неће прикупити доволно, више ће их скupити један месни одбор Српске радикалне странке.

Тежина проблема у којем се налази ова колективно хистериично полудела групација, са тенденцијом да се ова зараза прошири на неке давно заборављене маргиналце, који су овакав догађај једва дочекали, покушавајући да се повампире, прибављајући себи било какав политички публицитет, заиста је озбиљна.

Све се решило ипак у „њихову корист“. Уставни суд одлучио је да њихов захтев одбије (што би урадио и сваки нормалан човек, јер је доба спаљивања на ломачи одавно иза нас, да не кажем у каменом добу, замериће ми људи из струке) и поштеди их сопствене бруке и даљој омражености којој су изложени својом политичком идејом пред сопственим народом.

Једино, што би за сада требало да из свега тога научи је „говор љубави“. Да се више према половини Србије не обраћа речником и

терминологијом друштвено-политичких радника, квалификованих као новинара Телевизије Б-92, новина под називом „Данас“, „Време“ и осталих, јер оно што смо чули на адресу нас, српских радикала, говор љубави сигурно није. Огромна количина мржње, простаклука и других увреда засипана је на рачун Српске радикалне странке, наших бирача и симпатизера. Сву ову хистеричну дреку и буку дигли су да би скренули пажњу јавности са својих лоповлuka, а толико су сигурни у подршку народа да их куда год да крену чувају бар по три-четири телохранитеља.

Општи закључак: Обзиром колико је њихов Давид мали, а ми српски радикали велики.. нарасли као Голијат, могу да ураде само једно. Да нам пљуну под прозор.

НАТАЛИЈА ГРУБЕР

Одборници СО Ваљево примају грађане сваког петка од 17-19ч.

Ул.Бирчанинова 14 : тел:014/230-476

Оснивач и издавач: Проф.Др Војислав Шешељ
Уредник специјалног издања: Др Добривоје Грујичић

Лист припремио: ОО СРС Ваљево
Тираж: 8000